

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viator Christianvs Recta Ac Regia in coelum Via tendens

Soliloquium Animae. Vallis Liliorum. De Tribus Tabernaculis. Gemitus & suspiria animæ pœnitentis, seu de Vera Compunctione Cordis. Cohortatio ad Spiritualem profectum

Thomas <von Kempen>

Coloniae Agrippinae, 1682

III. Paupertatis religiosæ commendatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53320)

Quam felix etiam essem, si inter tam preciosissima tabernacula, vel parvulum unum mihi ædificare possem: ut dignaretur ad me venire Dominus Deus, & mansionem facere!

Scio enim, quod libenter habitat in his virtutibus Dominus & rex virtutum.

Nunc igitur loquere Domine ad servum tuum, quia audit servus tuus; & ostende mihi secundum multitudinem misericordiarum tuarum, sanctitatem *Paupertatis*, gratiam *Humilitatis*, & fortitudinem *Patientie*.

CAP. III. *Paupertatis religiosæ commendatio.*

D. Quoniam in verbis meis quæris consolari, & in his tribus virtutibus optas erudiri, libenter faciam quod precaris.

2. Sed de *Paupertate*, quæ initium harum videtur, sermo incipiendus est. Beatissima *Paupertas*, quæ specialem apud me obtinet sanctitatis locum, in tuo cor-

Paupertas Christo singulariter amata.

de utinam altius imprimatur. Audivi enim gemitum tuum, quomodo anxius sis in paupertate, sed displicuit mihi. Non est hæc res bona, quam audio de te,

3. Nonne est ista, quam elegi, & signata in thesauris meis? Surge, & transi cum pastoribus usque Bethleem; & vide hoc Verbum, quod caro factum est, quod Dominus ostendit tibi, & cognosce an ibi paupertas defuit.

Luca 1.

Vide paupertatem meam, & comparatione ejus, satis modica tua paupertas, aut etiam nulla erit. Magnum itaque chaos positum est inter meam & tuamque paupertatem.

1. Cor. 8.

Nam ipse cum dives essem, nulliusque egerem, pauper & exul in mundo fieri. & hoc propter te, non erubui. Tu verò, qui pauper es & nudus, qui nihil in hunc mundum tulisti, nonne istud attendere debuisti?

Jam cesset querela tua. Sufficere credo ad consolationem tuam, si meæ paupertatis magnitudinem intentius aspexeris.

Epulari autem & gaudere,
non

non modò, sed in futuro debes. Ibi enim edent pauperes, & saturabuntur, & laudabunt me omnes, qui exquisierint me in sancta paupertate.

Non est fervorum Dei de presentibus lætari bonis, & mundi conformari pompis, sed despectis ejus deliciis, ad paupertatis meae delicias confugere.

Verum paupertas ac humilitas mea his cordibus deliciae sunt quibus divitiæ terrenæ viluerunt.

An fortè cum divite vis indui purpura & bysso, & quotidie splendide epulari? Vide ne contingat tibi cum illo in inferno æternaliter cruciari. Hoc est autem judicium meum, qui opera illorum sequuntur illos.

4. Unum jam superest, ut penuriam patienter amodo feras, aut de numero pauperum meorum non eris.

Viam pauperibus speciosam ostendi, laborantibus & pulsantibus portam aperui; humilibus regni januam patefeci, & dives non transibit per eam. Vis videre intrantem? Aperi oculos tuos, & vide.

V v z

Fa-

Servorum Dei non est frui bonis presentibus, sed futuris.

Luca 16.
Ne cum forte divitis epulonis, etiam mors obveniat.

Potius
nunc eli-
ge sortem
Lazari.

Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahae. Jucundane visio?

S. Jucunda utique, & omnino desiderabilis. Et quomodo huc ascendere potuit? Et quis est, qui eum sequi possit?

D. Memento fili, quod Lazarus iste fuit ulceribus & miserris plenus, qui esuriens & sitiens ante januas divitis jacuit. Et qui tanta pro nomine meo pertulit, nonne intrare in gaudium meum dignus fuit?

Cui pau-
pertas si-
num A-
brahae
patefe-
cit,

Imitare eum, si vis; Si enim mihi placita erat anima illius, unde hoc, nisi quia placuit prius paupertas & patientia ejus? Vade, & tu fac similiter.

Amen dico tibi, nisi conversus fueris, & factus sicut Lazarus iste, aut unus è pauperibus meis, non poteris ab Angelis suscipi in caelis.

Nemo intrabit, nisi mundus fuerit. Et si immundus fuerit, purgabit eum Pater meus in camino paupertatis, & aqua temptationis expiabit eum, & sic munda-

da

datus, post mortis occasum ad castra Sanctorum revertetur.

S. Intellexisti hæc omnia?

S. Etiam Domine.

D. Et nunc quid dicam? Venit hora, & nunc est, ut multi hanc sanam doctrinam non suscipiant; sed unusquisque, quod sibi placitum & delectabile videtur, hoc magis impleat. Tu verò non ita didicisti Jesum Christum, ante cujus oculos paupertas ejus præscripta est.

Audi tamen rursus, quæ loquar tibi. Familiaris amica mea Paupertas, quam in terris multipliciter dilexi, & astringi, meisque commendare amicis disposui; sic à multis aliena facta est, ut vix locus sit, quo pes ejus requiescat.

Et si interdum videtur apud quosdam morari, statim cū grossiora quæque & abjectiora eam viderint diligere, timore quodam exterriti, aut desiderio melioris edulii dicunt: Recede à nobis, viâ scientiarum tuarum nolumus, contraria enim es desideriis nostris, viâ tuâ viâ difficiles, & calles tui durissimi. Quare venisti

Ea nunc
passim in
visa.

Et licet
nomine
tenus re-
cipiatur;
re ipsa ta-
men exu-
lare co-
gitur.

ad

ad nos ? An ideo, ut occideres nos, & pecora nostra ? Pecora carnem suam vocant.

6 Ecce paupertas, quid isti dicunt, & quantum tibi detrahunt. Sed scio, quia nihil mali disposuisti contra eos, sed in iustificatione mea ad curanda vulnera peccatorum eorum, ad nutriendum quoque si quas habuerunt virtutes, ad illos accessisti.

Longe aliter sentiebat Sathanus ille, qui dicebat: *Parasti in conspectu meo mensam ad ver-*

Psal. 67. sus eos, qui tributant me. Parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Psal. 85. Et iterum lætus psallebat: Quoniam inops & pauper sum ego.

Psal. 87. Et: Pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Veruntamen paupertas (amica mea) noli contristari. Non enim te abjecerunt, sed me. Qui enim te spernit, me spernit: & qui te recipit, me suscipit. Scio, quod non ab omnibus diligeris: taceo, quod interdum cum indignatione effugaris.

Omnia hæc faciunt tibi, quia non noverunt te, nec quanti sis me-

meriti apud me. Tu verò ne timeas, quia ego sum, qui elegi te. Emite, & cunctis opibus pretiosiore, cunctisque deliciis suavio- rem existimavi te. Ab infantia mea exquisivi te, & usque ad senectam & senium non recessi à te.

CAP. IV. *Paupertatis commendatio ab exemplo Christi, & Sanctorum.*

O Vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est talis paupertas sicut paupertas mea! Filix Sion, occurrite modo, & videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua: quomodo eum reclinavit in præsepio, qui semper erat in Patris imperio: quomodo pannis eum involvit, qui cælum & terram palmo concludit.

Videte pannos meos & linteola mea, quibus adhuc puer involutus sum, & mihi similem si vidistis, venite & arguite me & paupertatem meam.

Christus
quantus
fuerit in
omni vita
cultor &
amator
pauper-
tatis: pa-
ter

LUCÆ I.

In nativi-
tate:

Ecce